

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **Mgr. F.Š.**
bytem X
toho času X

proti

žalovanému: **Okresní státní zastupitelství v Rakovníku**
se sídlem Na Letné 2175, 269 23 Rakovník

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

I. **Žaloba se odmítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 2. 6. 2021, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného. Žalobce namítá, že žalovaný nerozhodl o jeho blíže nespecifikované žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“). Žalobce uvádí, že žalovaný podmínil vyřízení jeho žádosti autorizací, ačkoliv o žalobcově identitě nebylo pochyb. Spolu s podáním žaloby žalobce současně vznesl návrh na vydání předběžného opatření, osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. K žalobě žalobce přiložil přípis žalovaného ze dne 10. 12. 2020, č. j. 1 ZN 539/2020 - 5, podle něhož bylo žalovanému dne 4. 12. 2020 doručeno z emailové adresy X podání bez uznávaného elektronického podpisu, na základě kterého nebylo možné ztotožnit osobu podatele.
2. Krajský soud v Praze usnesením ze dne 15. 6. 2021, č. j. 51 A 42/2021 - 3, žalobce vyzval, aby ve lhůtě 15 dní od doručení usnesení soudu doložil své majetkové poměry a současně aby ve stejné lhůtě sdělil, zda vyčerpal prostředky ochrany proti tvrzené nečinnosti žalovaného ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. [kterým by s ohledem na jeho žalobní tvrzení měla být stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona], a pokud ano, tak tuto skutečnost doložil. Za účelem ověření otázky předchozího vyčerpání prostředků ochrany si soud současně vyžádal spis od žalovaného.
3. Dne 21. 6. 2021 byl soudu doručen spis vedený žalovaným pod sp. zn. 1 ZN 539/2020. Žalovaný v připojeném přípisu uvedl, že v dané věci postupoval podle zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), ve znění pozdějších

předpisů, nikoliv jako správní orgán ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

4. Soud v rámci ověřování podmínek řízení zkoumal, zda má pravomoc v dané věci rozhodnout.
5. Z předloženého spisu soud zjistil, že dne 4. 12. 2020 zaslal žalobce z emailové adresy X žalovanému (jakož i dalším 95 úřadům soustavy státního zastupitelství) podání bez uznávaného elektronického podpisu, v němž po žalovaném požadoval, aby na svých webových stránkách uveřejnil „*návrh zákona o protiprávnosti justičního systému spolu s otevřeným dopisem občanů*“. Odkázal přitom na § 13j [písm. a) – pozn. soudu] zákona o státním zastupitelství, podle kterého „[o]rgány správy státního zastupitelství postupují při výkonu své působnosti **v součinnosti se zájmovými organizacemi státních zástupců**, s nimiž projednávají zejména návrhy zákonů, které se podstatně dotýkají působnosti státního zastupitelství a způsobu jejího výkonu“ (zvýraznění doplněno soudem).
6. Z uvedeného vyplývá, že žalobce se vůči žalovanému nedomáhal poskytnutí informace podle informačního zákon, jak tvrdil v žalobě, ale ve skutečnosti se domáhal poskytnutí součinnosti při zveřejnění „návrhu zákona o protiprávnosti justičního systému“ (tj. písemnosti, jejímž autorem je patrně on sám).
7. Soud zdůrazňuje, že § 13j písm. a) zákona o státním zastupitelství upravuje pouze součinnost orgánů správy státního zastupitelství (srov. § 13b odst. 1 a 2 zákona o státním zastupitelství) se zájmovými organizacemi státních zástupců (tedy Unii státních zástupců), nikoliv právo fyzických nebo právnických osob na poskytování součinnosti při tvorbě a prosazování jejich návrhů zákonů, potažmo při publikování jiných písemností vlastní tvorby, jak se zřejmě mylně domnívá žalobce. Nutno podotknout, že takové právo fyzickým nebo právnickým osobám neplyne ani z jiného ustanovení zákona o státním zastupitelství nebo jiného právního předpisu. Veřejná subjektivní práva žalobce tak nemohla být postupem žalovaného nijak dotčena (srov. § 2 s. ř. s.), stejně tak ovšem zjevně nemohla být dotčena ani soukromá subjektivní práva žalobce.
8. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žalovaný v dané věci nerozhodoval o právech a povinnostech žalobce v oblasti veřejné správy, a tudíž vůči němu nevystupoval v postavení správního orgánu [srov. § 4 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.]. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnul pro nesplnění podmínek řízení, jelikož daná věc nespadá do pravomoci správních soudů.
9. Pro úplnost soud podotýká, že absence pravomoci soudu představuje nedostatek podmínek řízení, který je neodstranitelný. Soud přitom tento nedostatek podmínek řízení zjistil až po vydání usnesení ze dne 15. 6. 2021, č. j. 51 A 42/2021 – 3, neboť až poté mu byl předložen spis žalovaného (z jehož obsahu vyšlo najevo, čeho se žalobce vůči žalovanému domáhal). Z důvodu neodstranitelného nedostatku podmínek řízení soud již nevyčkával na uplynutí lhůty, kterou posledně zmiňovaným usnesením žalobci stanovil k vyjádření ohledně vyčerpání prostředků ochrany proti jím tvrzené nečinnosti žalovaného, jelikož tato okolnost by nemohla mít na výsledek řízení žádný vliv.
10. Z důvodu odmítnutí žaloby soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
11. S ohledem na toto procesní vyústění, k němuž soud dospěl ve lhůtě pro rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření, soud pro nadbytečnost nerozhodoval o návrzích žalobce na

vydání předběžného opatření, na osvobození od soudních poplatků a na ustanovení zástupce (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2020, č. j. 3 Azs 259/2020 - 25, bod 11, nebo ze dne 22. 4. 2020, č. j. 3 Ads 62/2020 - 24).

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. června 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu